

man selv prøver at styre det meget, meget stramt inden for folkehøjskolerne.

Kriteriet for, at folkehøjskoler kan få statstilskud, er, at skolen gennemfører mindst ét kursus på 20 uger eller mindst to kurser på 12 uger. Disse kurser efterspørges typisk af de 17, 17½-20-årige. Faktum er, at hovedparten af eleverne over 25 år efterspørger kurser med et betydelig kortere forløb, typisk 2-ugers-kurser. Denne gruppe har ofte familie og arbejdsmæssige relationer at tage højde for. Hovedparten af de kurser, der efterspørges, er derfor de korte, men udløser kun 8-9 pct. af skolernes statstilskud.

Højskolerne er opbygget som kostskoler, hvor op til 15 pct., kan vi se, kan være dagelever. I dag er det sådan, at 2-3 pct. er dagelever. Dernæst er det sådan, som vi har diskuteret her i dag, at folkehøjskolerne jo ikke er en del af det formelle uddannelsessystem. Alligevel er det muligt at opnå uddannelsesorlov eller statens uddannelsesstøtte til de lange kurser. At et højskoleophold forbedrer kursistens muligheder for at få en given uddannelse, er kun positivt, men det berettiger vel næppe til VUS m.v., er der nogle, der vil sige. Et vikariat i et fotolaboratorium, kunne man ligeledes sige, forbedrer vel også ens muligheder for at uddanne sig som fotograf.

Kravet om egenbetaling er stort og muligvis også for stort for de mindrebemidlede, og jeg lægger det op på den måde, fordi det selvfølgelig er noget, som vi skal drøfte, når vi nu skal til at forhandle om disse ting. Jeg synes, det er vigtigt, at man er åben i udgangspunktet for netop at finde de helt rigtige løsninger.

Nogle spørgsmål, som man nok i denne forbindelse kunne stille ministeren, er: Er der reelt en fair konkurrence, vil jeg udtrykke det, mellem folkehøjskolerne, således at nogenlunde det samme kursus, hvis det udbydes flere steder, koster det samme? Jeg tænker på regionale forskelle. Er det rimeligt, at kravet om statstilskud stadig betinges af de lange kursusforløb, når efterspørgslen ligger på de korte kurser? Hvorfor ikke støtte de korte kurser, kunne man også spørge. Det offentlige støtter jo allerede aftenkurser, som man kan hævde er af endog mere fritidspræget karakter.

Så vil jeg også gerne have frem, om der er rimelighed i, at man kan opnå uddannelsesorlov m.v. til kurser, der ikke er kompetencegivende. Som vi talte om tidligere, er det således, at de reelt er kompetencegivende, men formelt er de det ikke. Kompetencegivende kurser lig-

ger som bekendt, og som vi har været inde på, inden for AMU- og erhvervsskoleområdet.

Folkehøjskolen er i hvert fald en sund og dermed positiv institution i det danske samfund, hvor det folkelige skal fastholdes som det essentielle. Den opfylder et tomrum og er indbegrebet af den danske tradition for folkelig oplysning og menneskesyn og idébetonet oplysningsarbejde med plads til forskelligheder, dog for så vidt at kreative tiltag som golfkurser, som jeg var inde på tidligere, eksempelvis ikke skal være en del af folkehøjskolens virke.

Desuden kan det ikke være rimeligt, at kursister kan opnå VUS eller for den sags skyld SU til kursusophold, der ikke er kompetencegivende formelt, men altså reelt. Jeg mener faktisk, at man bør kigge alvorligt på det. Samtidig kan man sætte spørgsmålstegn ved, om det er rimeligt, at personer på overførselsindkomster, jeg tænker her på arbejdsløse, eksempelvis kan få deres fagforening til at betale deltagergebyret, når kursusforløbet ikke er kompetencegivende. Det kan fortolkes som en parkeringsplads, kunne man sige, hvor både den arbejdsløse og fagforeningen spilder ressourcerne.

Der er altså lagt op til en hel masse spørgsmål fra Fremskridtspartiets side, vil jeg gerne sige, for der er ting og sager, der bør kigges alvorligt på. Vi skal, som jeg sagde indledningsvis, være med til at skabe rammerne, men ikke udfylde og detailregulere. Det er ikke det, vi som lovgivere skal stå for i denne sag.

Men jeg vil sige, at vi er positive over for, at man fortsat får det bedst mulige ud af folkehøjskoleområdet som sådan, og derfor er det vigtigt for os, at man ikke lægger sig for meget fast på, hvad der skal ske fremover, men at der er en åbenhed fra alle sider her i dette Ting, håber jeg, til at få det bedst mulige ud af situationen for folkehøjskolerne, som desværre har haft et dårligt ry med de eksempler, som vi i al for høj grad har set.

Bruno Jerup (EL):

Den redegørelse, som ministeren har fremlagt i dag, indeholder en beskrivelse af højskolesektoren og en række spørgsmål. Der er altså snarere tale om et problemkatalog end en egentlig handlingsplan for regeringens politik.

Jeg synes, redegørelsen er et godt oplæg til diskussion. Ministeren lægger op til, at der på grundlag af dagens debat nedsættes et højskoleudvalg, der kan overveje forslag til kommen-